

ROZPRAWIAĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 pl m pers praet rozprawiali się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. rozprawić.

Rozstrzygać spór; absolvere, decidere, facere decisionem, transigere (controversiam) Cn:

Zwrot: »[o co] losem się rozprawiać«: Urna item, Gliniány zban zwierfchu wąski w który tych ymioná ná kárkách były wrzucáne którzy fie o co lósem rofpráwiáli álbo fzczeńcia pátrzáli. Mącz 508d.

Formacje współrdzenne cf PRAWIĆ.

KW